

ZPRAVODAJ MĚSTYSE STÁDLEC

PRO OBCE HÁJKY, KŘÍDA, SLAVŇOVICE, STÁDLEC A STARÉ SEDLO

9/2024

ZÁŘÍ 2024

15. ROČNÍK

Periodikum vydáváno a šířeno prostřednictvím internetu!

Vážení přátelé a spoluobčané,

dovolte mi, abych v krátkosti shrnul zářijové události nejen v naší obci, ale především v naší republice.

Září to každému navozuje nástup dětí do škol, ať už mateřských, základních nebo středních. Děti i rodiče se více či méně na začátek školního roku těší. Děti, že se opět setkají se svými kamarády, někteří se možná těší i na své učitele. Pro mou generaci, která navštěvovala místní ZŠ Stádlec takovou paní učitelkou byla ředitelka školy paní Vlasta Matušková z Bechyně. Rodiče se naopak těší na to, že dětem opět nastane nějaký řád a školní povinnosti, že snad nebudou trávit tolik času u počítačů a mobilních telefonů.

V sobotu, ještě za velmi pěkného teplého počasí, uspořádali hasiči ve Starém Sedle Sousedské posezení. Sešlo se poměrně dost místních občanů, zavítali i přespolní. K poslechu vyhrávala Heligonka Smoleč a k večeru nám přijel představit svoje umění na akordeon malý, velmi talentovaný Vojta Stejskal ze Řepče. Samozřejmě bylo pro všechny přítomné zajištěno občerstvení.

Také jste určitě sledovali s obavami, nejméně týden předem, varování meteorologů, že se nad území střední Evropy blíží velká tlaková níže, která se bude neustále vracet a hrozí nám velké množství srážek. Zdálo se až nemožné, že by mohlo spadnout během několika málo dnů tolik vody. A stalo se. Přestože na nejvíce postižených místech v moravskoslezském a olomouckém kraji se záchranné složky spolu s místními občany na povodně připravovali, jsou škody velmi vysoké.

U nás v kraji jihočeském nejvíce hrozila povodní řeka Lužnice, a to až tehdy, když už na ostatních místech voda opadávala. Bylo to hlavně v obcích blízko Veselí nad Lužnicí, ale díky předem postaveným bariérám se řeka nakonec nerozvodnila.

Podle znalců z oboru meteorologie a dalších odborníků se mohou takovéto povodně vracet častěji. Záleží jenom na nás, jak se s tím v budoucnu vypořádáme.

Ještě bych zmínil, že ve dnech 20. a 21. září 2024 se konaly v celé republice Volby do krajských zastupitelstev. Účast v našich obcích byla poměrně velká a to 40,17 %, zatímco republikový průměr byl jenom 33,23 %. V našem okrsku vyhrála volby ODS a hejtmanem Jihočeského kraje zůstává pan Martin Kuba.

Počasí v letošním září je opravdu velmi rozmarné, týden před naší poutí stále lilo, byly povodně, ale na pouť se vyčislo a bylo teplo. Náměstí plné pouťových atrakcí lákalo především děti, které si je velmi užívaly. Večer před poutí uspořádali Stádlečtí hasiči zábavu s hudební produkcí.

A už tu máme podzim, doufejme, že si ještě užijeme teplé dny, než nastanou podzimní plískanice.

Marek Švadlena
předseda finančního výboru

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

V září oslavili svá životní jubilea tito spoluobčané:

❖ Miloslav Jírovec – Stádlec	74 let
❖ Eva Švadlenová – Stádlec	69 let
❖ Jaroslav Ťoupal – Staré Sedlo	77 let
❖ Josef Heřmánek – Křída	85 let

Zdroj: Matriční úřad městyse Stádlec

Všem oslavencům srdečně blahopřejeme!

UPOZORNĚNÍ PRO OBČANY

VÝZVA SPOLKŮM A ZÁJMOVÝM SDRUŽENÍM

Žádost o finanční příspěvek na činnost z rozpočtu městyse Stádlec pro rok 2025 odevzdejte na úřadu městyse do 14. 10. 2024. Formulář žádosti je ke stažení na stránkách městyse https://www.stadlec.eu/wp-content/uploads/2019/12/Zadost_o_financi_pispvek1.pdf

MOŠTOVÁNÍ 2024

ZO ČZS, STÁDLEC oznamují, že každou sobotu od 14.9. – 2.11.2024 od 8–12 a 13–15 hod. probíhá moštování ve Stádlci (přičemž poslední zákazník bude obsloužen 20 minut před koncem pracovní doby).

Cena a podmínky moštování:

- Cena moštování 5kč/kg
- Možnost zapůjčení konve na převoz moštu 30l, 50l. Přičemž vratná záloha je 1000kč/1ks.
- Odpad si musí každý odebrat zpět.
- Rezervace na určený čas není možná, zákazník je obsloužen dle příjezdu.
- Moštujeme pouze jablka, nikoliv hrušky a víno.
- Přelévání moštu do PET lahví není možné.

NA CO SE MŮŽEME TĚŠIT?

- ❖ **18.10.2024 od 18:00 hod** – **KINO KAVÁRNA** Stádlecká restaurace – promítání filmu **Prázdniny s broučkem**, vstupné 50,- Kč
- ❖ **26.10.2024 od 14:00 hod** – **HALLOWEENSKÉ TVOŘENÍ** pro děti i dospělé – Stádlecká restaurace
- ❖ **15.11.2024 od 14:00 hod** – **SENIORSKÉ POSEZENÍ** – Stádlecká restaurace
- ❖ **8.12.2024 od 17:00 hod** – **VÁNOČNÍ KONCERT A ROZSVÍCENÍ STROMEČKU** – zámek Stádlec
- ❖ **15.12.2024** – muzikál **VÁNOČNÍ ZÁZRAK** – divadlo Broadway Praha – odjezd z náměstí ve Stádlci 12:30 hod. Vstupenky k zakoupení na úřadu městyse – cena 500,- Kč
- ❖ **11.1.2025** – Sportovní ples pořádá TJ Sokol Stádlec
- ❖ **8.2.2025** – Hasičský ples pořádá SDH Stádlec a Slavňovice
- ❖ **28.2.2025** – Šipkařský ples pořádá Lokomotiva Stádlec
- ❖ **22.3.2025** – Ples městyse Stádlec

Kavárna
KINO

Restaurace Stádlec
Prázdniny s broučkem

18.10.2024
od 18:00 hod.
vstup 50 Kč

The poster features a blue background with a yellow and orange horizontal band. On the left, the word 'KINO' is written in large white letters. To its right is a green circle containing a black clapperboard icon. The event details are listed in white and yellow text. At the bottom, there is a silhouette of a crowd of people.

HALLOWEEN

Zveme Vás 26. 10. 2024
od 14 hod. do Stádlecké
restaurace.

- 🎃 HALLOWEENSKÉ tvoření
- 🎃 Dlabání dýní
- 🎃 Kostýmy vítány

The poster has a dark background with a large orange pumpkin in the foreground. Two white ghost figurines are positioned around the pumpkin. The text is in orange and yellow, with the word 'HALLOWEEN' in a large, stylized font. The event details and list of activities are in yellow.

Městys Stádlec

*Vás srdečně zve na muzikál
Janka Ledeckého a Jana Potměšila
do pražského divadla Broadway*

*odjíždíme ve 12:30 hodin z náměstí
T.G.Masaryka
vstupenku zakoupíte předem za 500 Kč
na úřadu městyse*

MŠ A ZŠ STÁDLEC SLOVEM I OBRAZEM

Nový školní rok se již rozběhl. Do základní školy chodí 22 žáků a do mateřinky 14, s tím, že jedno dítě nastoupí později.

Mateřská škola

Počátek roku je vždy ve znamení příchodu a adaptace nových dětí. Ve školce pro letošní školní rok je obdobné personální složení, obě paní učitelky + školní asistentka z dotací OP JAK, která bude od září do konce ledna. Asistentka pedagoga přešla z MŠ do základní školy.

A co se událo ve školce nového?

4. září se konaly třídní schůzky. 10. září v rámci projektu seznamování s prací rodičů proběhla exkurze do místního zemědělského družstva, kde se děti kromě techniky seznámily i s tím, jak se pečuje o kravičky a co vše obnáší práce v družstvu. Provázeli nás se zajímavým výkladem pan Zeman. Děkujeme! Tradiční akcí bylo také opékání špekáčků na školkové zahradě (23. září), kde si to děti při pěkném počasí užily. Začátkem září ještě, než začalo pršet, si školčata užívala i nově upravené pískoviště.

Základní škola

Opět jako každý rok jsme přivítali nové prvňáčky, kterých bylo celkem šest. Tři hoši a tři dívky. Pondělí 3. září bylo pro všechny z nich slavnostní. Doprovod rodičů, babiček a dědečků, přivítání od paní učitelky, spolužáků i od pana starosty. Focení prvního školního dne, ať je na co vzpomínat. Začátek roku je spíš zvykácký a pro ty starší opakovací. Oprašujeme psaní velkých písmen, rozdíl mezi slabikou a písmenem, násobilkou, vyjmenovaná slova, pády..... vlastně skoro všechno, co se uložilo jen tak ledabyle.

A co se událo u školáků?

19. září se vydali za dopravní výchovou do Tábora. Vypravili se tam žáci 4. a 5. ročníků a cílem bylo dopravní hřiště. Čekalo nás seznámení s pravidly silničního provozu a praktický výcvik coby chodci nebo cyklisté. Druhá lekce nás čeká na jaře. Na druhou akci se 24. září vypravilo 7 vybraných žáků z 2.

až 5. ročníku opět do Tábora a to na ZVAS /středisko služeb školám/, které se věnuje organizaci akcí pro pracovníky škol a pro žáky. Program „Posilovna pro mozek,, se věnoval tréninku postřehu, prostorové orientaci, logickému myšlení.....(Postřehový ping-pong, ovládání míčku svou myslí atd.) Všichni účastníci byli nadšeni a bylo štěstí, že se nám podařilo na akci dostat. Spolu se školou z Trhových Svinů jsme totiž byli jediní a zaplnili kapacitu učebny.

A co nás čeká v nejbližší době?

9. října se konají odložené třídní schůzky v ZŠ /od 15.30 pro 1.ročník, od 16 hodin pro ostatní. Dále se od 1.10. /úterý/ rozběhne ve škole kroužek Deskových her a počítačový/14-15 hodin/. V druhé polovině října se bude konat Dílna s rodiči a žáky na Téma Rybaření.

Dále přidáváme i kopii fotografie školáků ze Stádlce ze začátku 20. století, je to druhé nejstarší foto, které máme k dispozici. Mimo jiné je zde Boženka Kosobudová (*7.2.1898 – †21.4.1921) z Podhrázského mlýna, horní řada druhá zleva / foto cca z roku 1908 ?/

Foto Mgr. Vladimír Doležal, /P. Véle /Z.Kovářová/ Text Mgr. Vladimír Doleža

POJĎME SI PŘIPOMENOUT TROCHU HISTORIE HRADŮ

Zámek Chropyně je dvoupatrová jednoduchá budova se spoustou oken v kamenných portálech. Budova je zakryta jasně červenou střechou, které vévodí vysoká, štíhlá věž. V přední části jediného zámeckého křídla je krátké podloubí a nedaleko něj stojí kamenná studna s kovanou mříží. Dříve zde stála stará tvrz, z které vznikl kolem roku 1615 renesanční zámek. Přestavba byla provedena v letech 1701-1703 Matyášem Porstem podle projektu G. P. Tencally, tehdy byl zámek rozšířen a zvýšen. Tato přestavba se, až na vzhled fasády a zastřešení, dochovala dodnes. Kolem roku 1850 byly v interiérech zámku provedeny romantické úpravy. V místnostech chropynského zámku si můžeme prohlédnout početnou sbírku zbraní v Rytířském sále, soubor cínového nádobí, místnost se stolem krále Ječmínka nebo krásný dřevěný strop s vyobrazeními bývalých chropynských pánů. Za husitských válek byla Chropyně osadou, možná s tvrzí, tehdy ji dostal do zástavy kroměřížský měšťan Petřík a jeho manželka Dorota. Na začátku 16. století byli v Chropyni páni z Ludanic, kteří se velmi přeli se svými sousedy pány z Kunštátu. Roku 1520 vlastnil Chropyni Hynek z Ludanic, který poddané velmi trápil nadměrnými robotami, avšak jeho syn Jan z Ludanic poddaným polepšil. Jan roku 1567 prodal Chropyni Vratislavovi z Pernštejna, ale ten ji hned vyměnil s Hanušem Haugvicem z Biskupic za Litomyšl. Po smrti Hanuše jeho dědicové prodali Chropyni Janu Purkartovi Černickému z Kácova a na Lysicích. Ten Chropyni odkázal roku 1585 svému synovci Janovi z Boskovic a na Třebové. Dalším majitelem byl Jindřich Slavata, který Chropyni prodal roku 1595 Pražmovi z Bílkova. Od Pražmových dědiců panství odkoupil kardinál František Ditrichštejn roku 1615. Tento pán později připojil chropynské panství k ostatnímu biskupskému majetku.

KRÁLI JEČMÍNKOVI

Kterak v ječmeni na svět přišel a jak se před panskou zlobou musel ukrývat, protože chtěl poddanému lidu pomoci ke svobodě.

Na chropynském zámku žil kdysi jeden moravský markrabí a za jeho panování se tu scházeli a rokovali páni z celé moravské země. Přijížděli sem i cizinci. Na zámku a v městečku bylo pořád plno panstva a cizí čeledě. Domácí lidé „Dej mi už pokoj s těmi ženskými tlachy. Já mám jiné starosti než ti tam dole v chalupách. Dej jim něco peněz a bude od nich pokoj! Kdyby se starali o to, co jim patří a náleží, hladu by neměli. Moravská země je dost bohatá, aby nás všechny uživila. Jen ty se paní nestarej o to, čemu ženská hlava nerozumí, a raději si hled kolovratu!“ Potom spěchal za pány do hodovní síně a tam při dobrém víně na markraběnčiny stesky brzo zapomněl. Paní markraběnka však nezapomněla. Starala se o poddané, chodila mezi ně do chalup a statků. Kde bylo třeba pomoci, tam pomohla. Její ruka byla štědrá, ale všechnu bídu zažehnat přece jen nemohla. Mezi lidem byla čím dál tím větší nespokojenost. Protože se markrabí s pány staral jenom o sebe a o ty svoje kratochvíle, co se dělo v markrabství nikdo z nich nevěděl, anebo vědět nechtěl. Až jednoho dne se poddaní začali bouřit a odmítali na panském už pracovat, dokud jim markrabí nesníží daně a robotu. Když se to dozvěděl, běžel hned k paní markraběnce a vyčítal jí: „To je Tvoje vina! Ty ses jich pořád jenom zastávala a byla k nim laskavá. Teď všichni zvedají hlavu a vymáhají svobody. Ty v sobě nikdy nezapřeš svoji zemanskou krev a to, že jsi sama vyšla z prostého lidu!“ Paní se zarazila. Bylo to poprvé, co jí markrabí vyčetl její chudý, ale starobylý rod. Potom hrdě „Dělala jsem, pane, co jsem za

dobré uznala, abych těm lidem pomohla. A Tebe jsem už dávno varovala před těmi spolky s pány. Ted' máš, cos chtě!" „Jestli však ty svobody povolím, těžko si pány udržím a bude z toho vojna," naříkal markrabí. Potom ho popadl znovu veliký hněv a křičel: „To jen kvůli Tobě všechno povstalo. Dobře vím, paní, že bys chtěla sama v zemi vládnout, ale to se Ti nepodaří. Jdi mi z očí, nebo se něco zlého stane a já zapomenu, žes má žena!" Když paní markraběnka slyšela, co jí všechno manžel dává za vinu, o milost ho neprosila, ani netišila jeho hněv. Mlčky se jen otočila a beze slova odešla. Ve své komnatě si přehodila přes hlavu prostou plachetku, potom vzala na sebe dlouhý a široký plášť, protože čekala dítě, a tak oblečena vyšla ze zámku. Nikdo ji v bráně nepoznal, nikdo ji nezastavil. V lítosti a smutku nevěděla, kam se má obrátit. Proto šla a šla, až vyšla z městečka do polí, kde dlouho chodila sem a tam. A tam markraběnku zastihla noc, nebohá začala plakat a naříkat. „Kam se já ubohá jenom poději? Kam složím hlavu? Nikde nemám domova, kde bych dítě porodila." Přišla na ni veliká únava, sotva se na nohou držela. Když už dál nemohla, ukryla se jako koroptev v ječmenném poli pod šípkový keř. Na holou zem ulehla a přikryla se pláštěm. Nad hlavou měla hvězdy a pod sebou vonící trávu. Tak tam ležela jako poraněná laň. Ráno přišli ženci na pole, aby pokosili ječmen, a znenadání uslyšeli dětský pláč. Kolem dokola však nikoho nebylo. Když pláč neustával, celé pole prošli křížem krážem. Pod šípkovým keřem našli paní markraběnku, vedle ní na prosté plachetce ležel právě narozený synáček a nad ním se skláněly klasy ječmene. „Paní naše milá! Kde ses tady vzala?" „Dobří lidé, ochraňte mne! Pán můj a váš markrabí se na mne velice rozhněval a včera mne ze zámku vyhnal. Za večera jsem pak došla až k ječmennému poli, dál jsem už nemohla." Všichni lidé se kolem ní sběhli a co měli u sebe k jídlu a pití, paní nabízeli, aby hladem a žízní nestrádala. Dcerky vzaly malého synáčka a zabalily ho do fěrtochu. Na rukou ho houpaly, aby neplakal. Synek měl očka modrá jako letní nebe a vlásky zlaté jako zralé klasy. „Jak mu budeš říkat, paní naše?" ptali se ženci. „Nevím, moji milí," řekla paní markraběnka tichým hlasem. „Po otci mu jméno nedáme, když nás oba z domu vyhnal. Nebýt toho, nikdy by se byl synek v ječmeni nenarodil, ale kolébal by se ve zlaté kolébce." „Však i takhle Ti ve zdravého a pěkného synka vyroste, jen neměj žádné obavy, paní!" těšily ji žnečky. A tu se prodral kupředu hospodář, který už sám odchoval několik dětí, a paní dobře poradil. „Když se Ti synek narodil v ječmeni, dej mu takové jméno, aby nikdy nezapomněl, jak přišel na svět. My mu budeme říkat Ječmínek!" Jak to paní markraběnka slyšela, hned se jí to jméno zalíbilo a souhlasila. „Až jednou Ječmínek doroste, všechno Vám dobrotou oplatí. Jenom ho ochraňte před zlobou otce a pánů a nedejte mu nikým ublížit," prosila je paní markraběnka. „Nic se neboj, paní! My Tě nenecháme hladem umřít. Co máme, o všechno se s Tebou rozdělíme; Tys nám také pomáhala. Jenom ať nám vyroste z Tvého synka moudrý a spravedlivý král. Král Ječmínek!" Dlouho se lidé radili, kam by paní markraběnku ukryli, než se trochu zotaví. Nakonec si ji vzal k sobě jeden sedlák z Chropyně, který měl doma malého synka. „U mne paní s děckem nenajdou. Když je páni budou hledat a Ječmínek zapláče, ukážu jim svého synka, a tak je oklamu. Víte, že pod světlem bývá největší tma. Od nás je na zámek, co by kamenem dohodil, a tam budou oba v bezpečí." Všichni souhlasili. Markraběnku se synkem opatrně na vůz naložili a přikryli plachtou, aby je nikdo zlý neviděl, a dovezli do bezpečí. Ve statku uložili markraběnku do komory a Ječmínka dali do staré dřevěné kolébky, ve které se už mnoho dětí kolébal. Lidé potom sedlákovi přinesli, co kdo doma měl. Plenek a peřinek tu bylo vrchovato, že by se v nich bylo deset synků odchovalo. Každá hospodyně po dobrém starém zvyku přinesla něco paní markraběnce do kouta, aby se jí dobře dařilo. Ale nic mezi lidmi neutajíš. Brzy se rozneslo, že paní markraběnka v ječmeni porodila synka a dala mu jméno Ječmínek. Když se to markrabí na chropynském zámku dověděl, hrozně se zlobil, že ho paní znovu mezi lidmi zostudila a nařídil, aby ji pacholci našli a přivedli zpět na zámek. Před pány však pravdu zatajil a jen si stěžoval, že má s ní samé svízele. „To je k nevíře, co jedna žena udělá muži na zemi za peklo. Všechno měla, nač si jenom vzpomněla a co chtěla. Kdyby nebyla se bratříčkovala s poddanými, všechno bylo by mezi námi jinak. Ale mám syna, milí páni!" Jakmile tuhle novinu páni uslyšeli, moc se divili. Někteří to markraběti přáli, jiní zase záviděli a hned strojili nové úklady. „Když je to synek prvorozený, budeš chystat slavné křtiny, pane markrabí! A jakpak se daří paní markraběnce? Snad nestůně?" Protože ty panské řeči neměly konce, markrabí musel s pravdou ven. „Prosím vás, moji milí páni, pomozte mi markraběnku najít! Pacholci už kolikátý den jezdí po kraji, paní a mého synka hledají, ale marně. Jako by se pod nimi zem slehla. Nikdo o nich neslyšel, nikdo je neviděl. A přece musí tady někde být!" „Milosti, slyšel jsem takovou zvěst. Tvoje paní a naše markraběnka prý lidem řekla, že až Tvůj syn doroste, bude jejich králem. To znamená, že Tebe chce připravit o moc a sama za něho vládnout. Dej si pozor! Snaž se syna tak vychovat, aby byl Tebe víc poslušen než matky. Jinak nebude v moravské zemi svornosti a

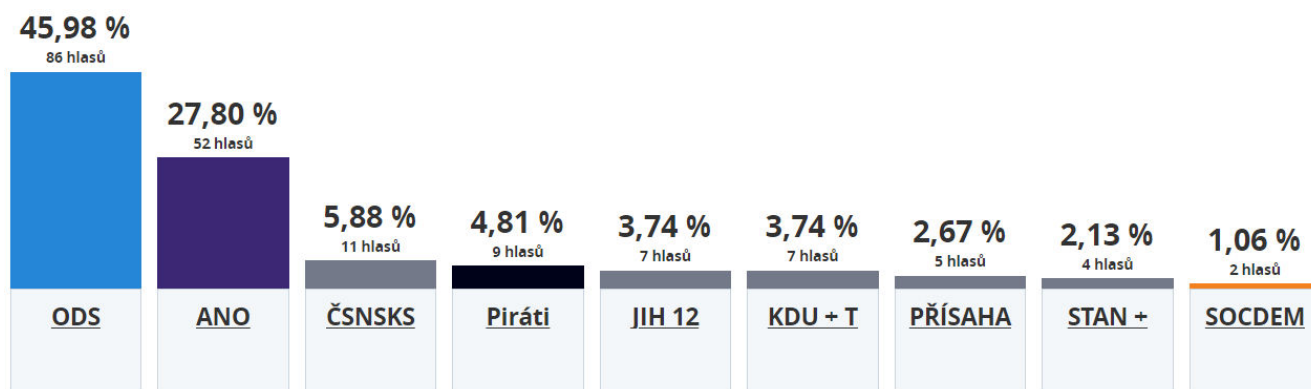
klidu, pane markrabí!“ dal se slyšet jeden z moravských pánů a druzí mu přizvukovali, jako by s ním byli zajedno. Když markrabí viděl, že se jejich láska pomalu od něho odvrací, honem pánům sliboval, že bude dbát jejich rady. Zatím den za dnem ubíhal a panští pacholci jezdili z dědiny do dědiny a z města do města. Všude paní markraběnku se synkem mezi lidem hledali, ale marně. Nikdo jim žádné zprávy o nich nedal. Když chropyšský sedlák viděl, jak páni s markrabím vyvádějí, rozhodl se, že markraběnku s Ječmínkem potají odveze jinam, kde by bylo bezpečněji. Se sousedy všechno domluvil a jednoho dne je tajně odvezl do bezpečí. Nikdo nevěděl, kam se poděli, a sedlák mlčel jako hrob. Moravský markrabí zůstal na Chropyni sám a kdesi daleko na konci moravské země se skrývala jeho paní se synem Ječmínkem. Bídu ani nouzi neměli, protože se o ně starali dobří lidé. Ječmínek vyrostl v dostatku a radosti. A když dospěl, odvedla ho matka do města na učení, aby byl moudrým a učeným. Svět však nebyl ani lepší, ani horší. Páni pořád mezi sebou válčili, hleděli si jen svých hlubokých a bezedných kapes. Poddanému lidu vládli železnou rukou a nedovolili nikomu, ani markraběti, aby mu přál a získal si pro sebe jeho lásku. Nejvíce se páni báli, že by se někdo druhý chtěl místo nich uchopit vlády a oni by přišli o svou moc a bohatství. Z vůle prostého lidu zvolený král proto nikdy nemohl dosednout na svůj trůn. Lidé však věřili, že kdyby se jednou ujal vlády, potom bude jejich země tou nejsvobodnější zemí na světě. Král Ječmínek ale nikdy nezapomněl, že se narodil mezi prostým lidem. Tajně chodil mezi něj, a kde bylo třeba, tam pomáhal. Nikdo nevěděl, odkud přišel a kam jde. Poctivě obdarovával, zlé napomínal. Od nikoho žádné pohostinství nepřijal. Byl vysoké, statné postavy a milé tváře. Několikrát přešel moravskou zemi křížem krážem, aby napravil křivdy, které se staly. Lidé se mu klaněli, měli ho ve veliké úctě a vždycky ho pánům zapírali. Každý věřil, že jednou přece jen přijde svoboda, tak jako po zimě přichází jaro, a že se král Ječmínek ujme vlády.

Použitá literatura: Z českých a moravských hradů, Zdroj: Hradycy.cz

Ivana Majerová
předsedkyně kulturního výboru

VÝSLEDKY KRAJSKÝCH VOLEB 2024 – OBEC STÁDLEC

Účast 40,17 %

Zdroj: <https://www.blesk.cz/krajske-volby/vysledky-voleb-2024/obec-stadlec?kraj=3100&okres=3107&obec=553140>

Kontakty na úřad městyse a příspěvky na web:

Webové stránky městyse:

Městys Stádlec i na Facebooku:

Kontakty na starostu městyse:

Webové stránky Základní školy a mateřské školy:

obec.stadlec@seznam.cz, info@stadlec.eu, tel. 380 123 991

www.stadlec.eu

<https://www.facebook.com/MestysStadlec/>

starosta@stadlec.eu, tel. 606 300 313, 380 123 990

<http://zsmsstadlec.webnode.cz>